

get nok kunde besørge det (Hall: Nei!). So, hans Mening var dog den, at en Commission var overflødig, fordi vi havde et Finantsudvalg. Jeg troer ikke, at man skal tiltroe det nærværende Finantsudvalg saameget større Kræfter end det Finantsudvalg, vi havde i forrige Sæsson; dette erklærede ligefrem i sin Betænkning, „at det aldeles ikke kunde indlade sig paa en saadan tilbunds-gaaende Undersøgelse af disse Forhold, og det maatte bede Thingets Medlemmer om at hjælpe sig dermed“. Jeg troer, at det nærværende Finantsudvalg, med al Respect for det, ikke er et Haar bedre, end det ifjor (Latter). Altsaa, jeg troer ikke, at det skal kunne udrette stort Mere end det andet, og at dettes Arbeide ikke overflødiggjør Nedsættelsen af en saadan Undersøgelser-commission. Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de District (Monrad) sagde, at man ikke uden en „haard Nødvendighed“ skulde prøve paa at forandre tidligere Bevillinger ved kongelig Resolution; deri er jeg ganske enig med ham, man skal det ikke uden „haard Nødvendighed“; men denne haarde Nødvendighed er efter min Anskuelse tilstede heri Landet. Vi have, som jeg allerede tidligere har tilladt mig at ytre, en hvert Aar stigende-Statsgjæld (hvilket iøvrigt er i sin Orden under de nuværende Forhold (Latter), — og jeg siger det altsaa ikke som en Bebreidelse mod Finantsbestyrelsen), og det er baade vist og sandt, at der allerede har begyndt at vise sig Tegns til, at Bønderne ikke mere i visse Egne af Landet kunne blive ved deres Gaarde (Hør!) —; derfor mener jeg, at det er paa Tiden at vi spare, ved her at borttage nogle af de Pensioner og de Understøttelser, som tidligere ere blevne givne gjennem Naadessecretariatet, saameget mere som, og det vide vi Alle, der er bleven givet Understøttelse til Folk, som fortjente noget ganske Andet end Understøttelse (Latter). Jeg mener ogsaa, at vi kunne skaffe os nogen Indtægt derved, at vi eftersee Listerne over Gageforsud (Ja!). Jeg veed meget vel, hvad en anden æret Taler fremhævede, at der er den bedste Grund til at see igjennem Tingre med eller eftergive nogle af de Summer, der skyldes af Embedsmænd, som have, om jeg saa maa sige,

været satte paa Sulteføde, og som have faaet et lille Tilbud. At man nu maa inddrive disse med den samme Haardhed, som den, hvormed man burde inddrive de Gageforsud, som høitstaaende Embedsmænd have vidst at skaffe sig, det troer jeg vel, er ikke i sin Orden; men Thinget har ikke kunnet faae Indflydelse paa denne Sag, siden man ikke dengang vilde lade os faae en Undersøgelser-commission, som kunde skjelne mellem disse forskjellige Slags Gageforsud (Hør!). Altsaa mener jeg, at de Grunde, som her have været anførte mod Nedsættelsen af en saadan Commission, kun have meget lidt at betyde. Endelig endnu een Bemærkning. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgfreds (Hall) vil jeg anbefale at læse sit eget Foredrag i Rigsdagstidenden fra forrige Sæsson, Nr. 452, de 2 første Spalter; han vil da see, hvor betydeligt han har forandret sin Mening. Dengang meente han, at det netop var en Commission, der skulde undersøge dette, men at det aldeles ikke vedkom Revisorerne; nu derimod vil han, at Revisorerne skulde antage sig dette, og at en Undersøgelser-commission slet ikke behøves (Hall: Paa ingen Maade!). Naar den ærede Rigsdagsmand vil læse Tidenden, vil han see, at hvad jeg har anført, stemmer aldeles overeens med Sandheden.

Jesperen: Da Forslaget jo strækker sig meget videre end til Pensionslisterne, saa forekommer det mig ikke, at det er en besøjet Indvending, man gjør derimod, naar man siger, at Pensionerne jo ere engang bestemte ved fgl. Resolutioner, og at man ikke kan tvivle paa, at Finantsministeren jo holder sig disse Resolutioner efterrettelig og ikke overskrider det bestemte Beløb. Hvad iøvrigt Pensionerne angaaer, ville de Herrer alle tilsammen have lagt Mærke til, at paa de trykte Pensionslister, vi have faaet, staae mange Personer, som hverken ere Embedsmænd eller Embedsmænds Enker eller Embedsmænds Børn; der staaer Personer opførte, som man med den største Forundring maa see paa dette Sted. Man kunde maastee vente at see dem paa Gratialelisterne, thi den Kongelige Naade er stor og ubegrændset og strækker sig videre end til Em-